

Verantwoording.

Op de eerstvolgende contactmiddag op 7 februari legt het bestuur van de PCOB afd. Regio Rijnsburg verantwoording af naar haar leden. Een begrip dat verwijst naar het uitleggen en verklaren van de verrichte handelingen in het afgelopen jaar 2023 door het bestuur. Informatie, samengevat in het jaarverslag van de secretaris Tineke van Delft. Zij schrijft dit verslag, leest het voor en er wordt stil gestaan bij bepaalde gebeurtenissen.

Penningmeester Kees van Delft brengt het financieel verslag uit, licht de jaarrekening 2023 en de begroting voor 2024 nader toe. De kascontrolecommissie, bestaande uit steeds 2 wisselende leden hebben in de afgelopen week de inkomsten en de uitgaven gecontroleerd op de door de penningmeester verstrekte bewijsstukken. Voor het vaststellen van de contributie, met redenen omkleed wordt goedkeuring gevraagd aan de leden.

Elke verantwoording bestaat uit 3 fases: informatie (bestuur), beoordeling (leden) en debatfase (leden en bestuur). Als laatste de vraag of de leden akkoord gaan met het gevoerde beleid.

Een ander belangrijk punt is de bestuursverkiezing. Er treden leden af en/of er worden leden voorgesteld. Aan de leden om tijdens deze vergadering hiermee in te stemmen. De relatie tussen bestuur en leden is hiermee een definitie van verantwoording.

Christelijke verantwoording. Allemaal worden we verantwoordelijk gehouden voor onze daden. Zonder vertrouwen is verantwoording niet mogelijk. Actief luisteren, situaties goed inschatten en erkennen. De Bijbel zegt dat God ons verantwoordelijk houdt voor onze daden: "Ieder van ons zal zich dus tegenover God moeten verantwoorden". Een ander aspect is het bemoedigen van elkaar en elkaar aansporen lief te hebben en goed te doen.

Uw voorzitter, Dick Schoneveld

Contactmiddag 7 februari 2024.

Beste Leden,

Wij nodigen u uit voor de contactmiddag die gehouden wordt op 7 februari 2024 om 14.30 uur in de Voorhof. Deze keer bij uitzondering op de eerste woensdag van de maand.

Deze middag houden wij als eerste onze jaarvergadering (jaarverslagen, contributie en bestuursverkiezing) en heeft u gelegenheid tot vragen stellen.

Na de 2e pauze komen mw. Aafke van Rhijn en dhr. Wim de Mooij ons informatie geven over de voedselbank Katwijk.

Wij hopen weer velen van u te ontmoeten.

Aafke Ravensbergen.

In Memoriam.

Op 13 december 2023 is overleden dhr. K(ees) Hoek, uit Katwijk. Geboren 24 augustus 1933. Kees heeft jarenlang in Rijnsburg aan het Mauritsplantsoen gewoond met zijn vrouw Greetje van der Meij. Na haar overlijden is hij verhuisd naar Katwijk aan de Parklaan. Kees was een muzikale man, speelde orgel bij verschillende instellingen en is in de beginjaren van shantykoor de Vlietzangers dirigent hiervan geweest. "Hij is in alle rust van ons heen gegaan" staat boven de rouwadvertentie. Op maandag 18 december is in besloten kring afscheid genomen en is Kees naar zijn laatste rustplaats in Rijnsburg bij zijn Greetje gebracht.

Dick Schoneveld.

Verslag van de contactmiddag op 10 januari 2024.

Voorzitter Dick Schoneveld heet iedereen van harte welkom met de beste wensen voor 2024. We zijn blij dat Aafke weer in ons midden is. Omdat Aafke en Tineke jarig zijn geweest zingen we Lang zullen ze leven. Prijna Wessel is 2 weken naar Israel met een groep, om te helpen met de oogst. De jonge mannen daar zijn in het leger nu. We bidden om een goede tijd en een behouden terugkeer.

We zingen Lied 90A vers 1, 4 en 5: O God die droeg ons voorgeslacht. Onze gast vanmiddag is Wil den Dikken uit Nunspeet. Zij gaat vertellen over de Domari, een stichting die mensen helpt aan een beter bestaan. Zij verkeren in een minderheidspositie.

Er is analfabetisme, armoede, psychische en sociale achterstand.

Dick leest Mattheüs 25: 31 - 40. Daar gaat het over: wat je gedaan hebt voor de meest onaanzienlijken, dat heb je voor Mij gedaan. Daarna leest hij een ontroerend verhaal van vadertje Panov, een oude schoenmaker in Rusland. Hij wilde het kindje Jezus de mooiste schoentjes geven die hij gemaakt had. In zijn droom hoorde hij de stem van Jezus: Let goed op, morgen kom ik bij je langs. Maar hij zag alleen een straatveger. Dan opeens kwam er een meisje met een baby. Moe en koud. De voetjes van de baby waren blauw van de kou. Hij gaf de mooiste schoentjes aan haar en ze ging weer weg. Hij had zo graag Jezus gezien. Toen weer die stem: ik was koud en jij liet me binnen. Wat je gegeven hebt aan anderen heb je vandaag Mij gegeven. Dick gaat voor in gebed.

Na de pauze met koffie/thee krijgt Wil den Dikken het woord. Ze begint met: het is geen zielig verhaal! Ze ratelt aan één stuk door. Domari zijn zigeuners in Israel en ze worden in ernstige mate gediscrimineerd. Ze schamen zich voor hun armoede en willen niet bedelen. Amoun Sleem, zigeunerin en christen zet zich in voor haar eigen stam. Ze dacht: God moet ons niet geschapen hebben maar ze ontdekte het tegenovergestelde. De Domari mogen hun kwaliteiten ontwikkelen en hun talenten gebruiken.

Amoun heeft eind 1999 haar eigen stichting opgericht: "The Domari Society of Gypsies in Jerusalem". Ze huurt een ruimte buiten de Oude Stad, Domari Center. Zij en haar team zetten zich in voor kinderen en geven bijles. Zo kunnen ze na de basisschool naar een vervolgopleiding. Vrouwen krijgen korte, praktische trainingen in gezondheidszorg, naaien, haarverzorging en catering. Ze krijgen na afronding een certificaat, zodat ze een baan kunnen krijgen en in eigen onderhoud kunnen voorzien.

Na de tweede pauze met de collecte kijken we naar een Powerpoint-presentatie. De vrouwen maken allerlei spullen, zoals handwerken, sieraden en zeep. Dat betekent inkomen. Voedselpakketten en dekens worden uitgedeeld in schrijnende situaties.

Amoun kent de gezinnen als geen ander. Na dit indrukwekkende verhaal wordt Wil den Dikken bedankt met een warm applaus. Geen bloemen, dat geld wordt bij de gift overgemaakt.

Tineke sluit de middag af met een gedicht over: "Het vorig jaar is geschiedenis, een nieuwe tijd staat voor ons klaar". "De gebeurtenissen van het leven worden in dit nieuwe jaar voor ons onthuld, met een bede sla ik het boek van mij open, leer me elke dag met U te lopen". De volgende contactmiddag is 7 februari 2024, dus de 1^e woensdag. Dan is de jaarlijkse ledenvergadering en na de pauze informatie over de Voedselbank Katwijk. Iedereen wel thuis.

Secretaris Tineke van Delft.

Omzien naar elkaar.

Wij zijn een team bestaande uit: Lijnie Glasbergen, Wil Kotterer, Nel Vletter, Gerrit Kromhout en Prijna Wessel.

Samen kunnen we veel. Als u een bezoekje nodig hebt, komen wij graag bij u langs. Gewoon een praatje of kopje koffie /thee. De PCOB is een organisatie voor de gemeenschap. Samen is zoveel beter dan alleen! Voor meer informatie over dit dankbare werk of als u een bezoekje wilt kunt u bellen naar Prijna Wessel - de Mooij, tel. 06 2259 0340.

Prijna Wessel - de Mooij, coördinator Omzien naar Elkaar

Van de penningmeester.

Collecte contactmiddag 10-01-2024: € 306,86, incl. € 5,-- voor Donari.

Ontvangen giften: Totaal deze periode: € 20,00.

03-01-24	Gift voor PCOB	€ 20,00
----------	----------------	---------

Iedereen bedankt voor zijn/ haar bijdrage.

Kees van Delft, penningmeester.

Bedankt!

Bedankt voor uw medeleven tijdens mijn ziekte de afgelopen maanden. Soms is het fijn om te weten dat er mensen zijn die aan je denken, via prachtige kaarten die weer moed geven. Apps, bezoeken maar vooral ook door jullie gebed. De longkanker is ontstaan door een foutje in mijn DNA. Maar wat ben ik blij dat ik uitgekozen ben om mee te doen aan het Wetenschappelijk onderzoek via het LUMC.

Via tabletten willen zij proberen de ingang van de kankercel af te sluiten, zodat er geen DNA meer in kan komen. Dan krimpt de kankercel en sterft af. Tot nu toe lukt het geweldig en is de longarts zeer tevreden. Wij hopen en hebben weer vertrouwen in de toekomst.
Luc en Aafke Ravensbergen.

Gedicht (geschreven door Teuntje van Delft).

*Hoop dat is dat kleine vonkje na het hard slaan op een steen
Hoop dat is het kleine lichtje in het donker om ons heen.
Hoop dat is een tintje roze tussen al dat grauwe zwart
Hoop dat is een heel klein dansje in een hoekje van je hart.
Hoop dat is een lichte tintel in je vingers stijf en koud
Hoop dat is een vlammend schijnsel van een dovend stukje hout.
Hoop dat is een lief woordje in een eindeloze nacht
Hoop dat is het slaan van deuren als je lang op iemand wacht.
Hoop dat is een nieuwe einder na een dal zo diep en lang
Hoop dat is een vreugdetraantje na verdriet over je wang.
Hoop dat is een wakkerend vuurtje in een strenge barre kou
Hoop dat is Gods zoon op aarde want hij kwam hier voor jou.*

Rijbewijskeuring.

Voor goedkope keuringen voor het verlengen van uw rijbewijs voor ouderen kunt u terecht bij Stichting MediPartners Nederland.

Vestiging in Rijnsburg: Gebouw de Burgt, Burg. Koomansplein 1, 2e etage.

Voor een afspraak moet u altijd vooraf bellen met 06 22947548.

Kosten leden Ouderenbond € 35,00.

Let op: Betaling uitsluitend contant.

Wij wijzen u erop dat de verantwoordelijk en juistheid voor deze keuring volledig berust bij de Stichting Medipartners Nederland.

Riekus de Mooij.

Een verhaal uit het boekje Rijnsburg, een portret van een dorp uit 1994.

In 1908, toen hij 20 was is mijn vader naar Rijnsburg gekomen om een eigen slagerij te beginnen. Dat kon, want hij had een beetje geld. In de jaren 30, toen het slecht ging, zei hij vaak: "Ik ben afkomstig van twee rijke families, maar bij mij is dat opgehouden".

Twee jaar later ben ik, Riekus de Mooij, geboren als eerste en enig kind, want ik mag het wel zeggen, maar de dokter heeft mijn moeder na mijn geboorte helemaal verknoeid. Omdat mijn ouders toch graag een meisje wilden hebben, is mijn halfzusje uit Hongarije geadopteerd: Katalin Dobos. Zij is later getrouwd met Jan Kromhout, "Jan Kontje". Met hem heb ik in de oorlog veel samengewerkt in de ondergrondse.

Begin jaren twintig, toen ik van de lagere school kwam, ben ik bij mijn vader gaan werken. Er bestond wel een soort slagerscursus, maar de echte slagersvakschool heb ik pas later, toen ik al in de slagersbond zat, met een paar anderen opgericht. Je kunt eigenlijk zeggen dat de voorzitter van de slagersvakbond geen slagersopleiding heeft gehad.

Maar ik was toch een slager in hart en nieren, want ik denk dat ik tien jaar oud was toen ik mijn eerste varkentje mocht steken. Dat heb ik altijd het mooiste van het vak gevonden. In de borstkas van een varken zit een ruimte, waar de bloedaderen doorheen lopen. Als je die goed af-

steekt, loopt dat varken in een keer leeg. Dat konden er heel weinig goed. Na de oorlog moest je de varkens eerst verdoven met een schiet-apparaat dat ze ook voor de koeien gebruikten. Dat vond ik niks. Ik heb wel gehad dat ik met dat apparaat de ogen uit z'n kop schoot. Dat komt, als je een varken iets vreemds op z'n kop zet, trekt hij terug. Bij een boer thuis heb je daar geen last van, want als de baas een varken op zijn kop krabbelt, blijft het zitten en dan is het flup. Maar op vreemd terrein kom je een varken moeilijk aan het lijf. Dus hier op de dam heb ik altijd mijn buks gebruikt. Dan deed ik er zware kogels in, liet dat varken lopen en paf, dan schoot ik hem van een meter of drie. Nooit misgeschoten, want mikken kon ik als de beste.

Ik heb eens vanaf een paar honderd meter op de plaat van de torenklok geschoten. Je hoorde de kogels tikken op de wijzerplaat. Ik heb er nooit met iemand over gepraat. Dat zou ook wat wezen, als een gereformeerde jongen, later zelf kerkenraadslid, op de torenklok van de Hervormde kerk schiet.

Die gaatjes moeten er nog in zitten, maar zullen in de loop van de tijd wel vergroeid zijn.

In de oorlog slachtte ik 's nachts wel eens een biggetje voor mensen die dat hadden opgevoed en weggeduwd. Schieten kon niet vanwege het geluid en dat beest mocht ook niet schreeuwen. Dan gaf ik dat biggetje een klap op zijn hersens met een hamer, zodat ie duizelde en neerviel. Maar je was er nooit zeker van dat ie z'n kop hield, dus als er iemand bij de hand was, zei ik: "Jongens ik grijp hem bij zijn voorpoot en een oor en zodra hij omvalt, gaan jullie op zijn achtereind zitten".

Dan zette ik mijn hiel op zijn kaak, zodat ie niet meer kon schreeuwen, ik stak hem en ik draaide mijn mes om, zodat het strotje volliiep met bloed. Dan kon ie geen geluid meer maken, al zou die willen.

Nu slachten de slagers niet meer. Een hoop slagers kunnen zelfs niet meer uitbenen, die krijgen alles kant en klaar thuis. Mijn zoon zit in de groothandel, hij heeft twee uitbeners in dienst. Als je ziet hoe vlug dat gaat: als ik ertussen zou staan, en ik kon nog net zo uitbenen als toen ik jonger was, dan nóg doen ze er vijf tegen één.

Nu telt dat wij geen bescherming hadden. Die jongens dragen tegenwoordig ijzeren handschoenen en een ijzeren schort, die kunnen snijden en doen we ze willen. Aan de messen ligt het niet, die zijn nog net zo scherp als vroeger. Al is ook dat anders, want slijpen wordt nu uitbesteed. Ze geven een bos messen mee en de volgende dag zijn die weer scherp terug. Maar ik, ik sleep nog zelf op maandagmiddag, met een jongen om aan de steen te draaien. Je kunt het slagersvak tussen toen en nu niet meer vergelijken. Ik verkocht bijvoorbeeld nauwelijks biefstuk, hoogstens wat haas aan de familie C.D. van der Vijver. En toen zoon Dick naar Wassenaar verhuisde, heb ik daar ook nog een poosje bezorgd. Maar op den duur toch laten schieten. Je kunt voor een paar pond haas geen jongens naar Wassenaar laten fietsen. De biefstuk die ik overhield verkocht ik aan een paar hotels in Noordwijk. 's Zomers hadden ze die natuurlijk graag, maar 's winters niet. Dan zei ik: "Enkel 's zomers heb ik niks aan jullie". Dus 's winters leverde ik ook wat. Nu wordt er veel meer biefstuk verkocht.

Mijn zoons verkopen bijna uitsluitend dikbillen, echte biefstukkoeien, terwijl wij juist koeien zochten met veel los vet, soms honderd pond, en dan zaten er nog van die zware niervetten in. De mensen wilden juist vet vlees. Ik ben eens met een koe thuisgekomen, waar bij elkaar 140 pond vet uitkwam. Tegenwoordig zeggen ze, als er twintig pond uitkomt: "Mchtig, wat een vette koe".

We kochten veel slachtbeesten vrijdags op de markt in Leiden. Dan zette ik ze in het weekend op stal bij Jan van Delft, "Jan de Stuk", op de Noordwijkerweg. Maar vaker kocht ik op maandagochtend de koeien op de veemarkt in Rotterdam, 's middags sleep ik de messen en dinsdag was het slachten. Afrekenen met de klanten gebeurde op zaterdagavond als de grote bazen hadden uitbetaald, want er werd nog zes dagen per week gewerkt. Ik was, net als alle winkeliers, tot elf uur open. Dan kwamen een heleboel vrouwtjes afrekenen wat ze in de week hadden gehad. En het typische is, ik zou niet kunnen zeggen van wie ik een cent te kort heb gehad. Rijnsburgers liggen niet wakker van de schuld, want als ze het niet hebben, hebben ze het niet, maar ze betaalden praktisch altijd.

Ik kwam eens ergens aan de deur, de rekening was opgelopen tot een gulden of dertig, toen de man me in de schuur toeriep. Hij zei: "Joh, mijn vrouw heeft de zenuwen als je 's maandag aan de deur komt". Ik zei: "Ik kom nooit meer". Jaren naderhand kwam zijn dochter hier in de zaak: "Vader vraagt of je even komt". "Waar is ie"? Op stal bij de koeien zei zij, maar hij vraagt of je naar hem toe komt. Ik kom eraan. Een uur of wat later: "Wat is er"? Je krijgt nog altijd drieëndertig gulden van mij. Ik zei: "Je hebt gelijk, maar ik heb er indertijd een streep door gezet, want toen hadden jullie het erg slecht. Ik zeg niet dat ik het best had, maar je vond het erg als ik aan de deur kwam". Hij betaalde.

Uit het boekje Rijnsburg, een portret van een dorp, geschreven door Gijs Zandbergen, 1996

Wordt vervolgd in het volgende Mededelingenblad

Programma 2024.

- 07-02: Jaarvergadering, na de pauze informatie over Voedselbank
Katwijk door Aafke van Rhijn en Wim de Mooij
- 13-03: 100 jaar brandweer Rijnsburg door Klaas de Jong
- 10-04: Een rondje fietsen door Oost Europa door Jan van der Ent
- 08-05: Nog niet bekend

Aafke Ravensbergen.

Leden mutaties.

Bedankt:

Mw. G.M. Kurpershoek-de Leeuw, Johan Frisoplantsoen 18, 2231VS

Dhr+mw. Heemskerk-Bouwman, Oegstgeesterweg 229, 2231AV

Mw. A. Noteboom-van Klaveren, Sandtlaan 60, 2231CD

Dhr+mw. Schaafsma-Lindemulder, Prins Bernhardlaan 4, 2231VM

Mw. J.A. v.d. Bent-Cappellen, Frederiksoordlaan 5, 2231AJ

Verhuisd:

Mw. M. Lindhout-Star, Tulpenstraat 35 naar Tulpenstraat 40, 2231GX

Mw. J.G. Lindhout-Sels, Zeekoet 8 naar Parelduiker 13, 2201XE Noordwijk

Nieuw:

Mw. C. Ravensbergen-v.d. Eijkel, Korte Voorhousterweg 31, 2231JH

Dhr+mw. Korpelshoek-Mooten, Esdoornlaan 32, 2231XS

Mw. G.J. van Duivenvoorden-Schaap, Parnassia 361, 2224JR Katwijk

Dhr+mw. Egmond-Overvliet, Marinus Postplein 22, 2235SR Valkenburg

Hartelijk welkom!!

Bestuur en commissies PCOB afd. Regio Rijnsburg.

Bestuur.

Voorzitter:	D.S. Schoneveld (Dick)	Telefoon:	06 5340 6872
2 ^e voorzitter:	A. Ravensbergen - Jongedijk (Aafke)		06 5732 6645
Secretaris:	C.S. van Delft (Tineke)		06 2152 0710
Penningmeester:	C. van Delft (Kees)		06 4546 0845
Omzien naar Elkaar:	P. Wessel - de Mooij (Prijna)		06 2259 0340
Reiscommissie:	M. Wassenaar - Knipscheer (Marieke)		06 1026 9118
Reiscommissie:	J. Wolvers - Guijt (Janneke)		06-44607024
Ledenadministratie:	D.S. Schoneveld (Dick)		06 5340 6872
Mededelingenblad:	C. van Delft (Kees), eindredacteur		06 454 60845

Belasting invulhulp. (HuBa's).

A.J. Barnard	Rijnsburg	071-4020304
D.S. Schoneveld	Rijnsburg	06 5340 6872
F. Veldman	Rijnsburg	06-20859479
W.M. de Jong	Katwijk	071-4073270
A. Tieleman	Oegstgeest	071-3615443

Overig.

Website:	www.pcobrijnsburg.nl
Email:	tinekevandelft@casema.nl
Rekeningnr.:	NL16 RABO 0337 0352 88 t.n.v. PCOB afd. Regio Rijnsburg
Welzijnskwartier:	Kantoor gehuisvest in de Burgt voor hulp aanvragen bij Gemeente of overige zorgvragen. Telefoon 071-4021724.